

УДК: 796.012.656/37.01376-053.67

МАКСИМОВА Катерина Володимирівна,
старший викладач кафедри української та
іноземних мов Харківська державна академія
фізичної культури
e-mail: okateryna2014@gmail.com

ФЕНОМЕН «ФІТНЕС-КУЛЬТУРА» ЯК КОМПОНЕНТ МОЛОДІЖНОЇ СУБКУЛЬТУРИ СУЧАСНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

У статті розглянуто феномен «фітнес-культури» у соціокультурному аспекті як невід'ємний компонент молодіжної субкультури сучасної студентської молоді. Розкрито сутність, цінність та роль фітнес-культури у формуванні особистості студентів ВНЗ. На основі аналізу літературних джерел проведено теоретичне обґрунтування феномену фітнес-культури як сучасного соціально-культурного явища, що методично обґрунтовано та практично реалізовано засобами поєднання оздоровчого фітнесу та фізичної культури. Встановлено фітнес-культуру як дієвого сучасного стимулу формування культури здоров'я та здорового способу життя сучасної молоді.

Ключові слова: *фітнес, фітнес-культура, культура здоров'я, еманация, мейнстрім, молодіжна субкультура, студентська молодь, здоровий спосіб життя.*

На сучасному етапі розвитку нашої держави проблема виховання та оздоровлення студентської молоді перебуває у центрі уваги фахівців різних галузей науки, зокрема, педагогіки та фізичного виховання. Особливого значення набуває поширення явища фітнес-культури як результат еволюційного перевтілення сфери фізичної культури на формування молодіжної субкультури особистості студентів, що спонукає сучасних педагогів до пошуку та модернізації старої системи освіти з метою оновлення існуючих технологій навчання та виховання в системі вищої освіти України.

Відповідно до державних національних програм «Освіта (Україна XXI століття)», Закону України «Про вищу освіту», Концепції виховання особистості в умовах розвитку української державності та Концепції громадянського виховання, актуальним постає питання пошуку нових дієвих педагогічних та виховних технологій впливу на формування особистості сучасної студентської молоді.

Постановка проблеми. Аналіз сучасних тенденцій вдосконалення фізичної культури дозволяє стверджувати про те, що нині створюються об'єктивні умови для вирішення цієї проблеми у просторі нового суспільно-культурного явища – фітнес-культури сучасної молоді. Її цінність полягає у формуванні особистості на основі нормативно-ціннісної системи принципів здорового способу життя, психофізичного вдосконалення, цілеспрямованої адаптації до навчальної та професійної діяльності.

Фітнес-культура постає як багатомірне соціокультурне явище, що є важливим інструментом становлення фізичного розвитку та психічної стійкості особистості в системі вищої професійної освіти, що сприяє її вихованню, освіті та соціалізації[1].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз стану досліджень питань щодо формування молодіжної субкультури свідчить про постійну увагу вчених різних галузей до цієї проблеми на методологічному, теоретичному та практичному рівнях. Так, вивченням різних аспектів особистісного розвитку студентської молоді у взаємозв'язку з їхньою професійною діяльністю займалися різні науковці. Значний внесок зробили А. Бодальов, Д.Дворяшин, Н.Пейсахов, О.Степанова, які розглядали це питання в контексті специфіки студентського віку як важливої стадії розвитку особистості. К. Бодров, С. Клімов, А. Маркова з'ясували сутність, етапи та чинники становлення особистості. Е. Зеєр, Т. Кудрявцева та Б. Ломов визначили роль та місце здібностей, інтересів, мотивів та особистісних рис у формуванні професійно важливих якостей

студентської молоді. На особливу увагу заслуговують праці І. Дубровіної, Л. Долинської та С. Максименко з питань застосування особистісного підходу щодо формування особистості фахівця-професіонала, розвитку його професійної самосвідомості.

Треба зазначити, що вивченням різних аспектів становлення та діяльності молодіжних субкультур займалися як вітчизняні, так і зарубіжні науковці, а саме: Д. Аусубель, К. Мангейм, М. Титма, С. Фріт; О. Бабосов, В. Бобахо, М. Боришевський, А. Бистрицький, Ю. Давидов, Л. Жуховицький, С. Косарецька, С. Левикова, В. Левічева, Л. Павлішевська, М. Розін, І. Роднянська, С. Сергєєв, З. Сикевич, М. Топалов, Т. Щепанська та інші. Проте дослідження феномену фітнес-культури як невід'ємного компоненту молодіжної субкультури сучасної студентської молоді не було окремим предметом вивчення, що і становить актуальність нашого дослідження.

Метою нашої статті є дослідження феномену фітнес-культури як складової молодіжної субкультури та її впливу на формування свідомості сучасної студентської молоді.

Виклад основного матеріалу. Сучасний стиль життя кожної людини не можливо уявити без такого явища як *фітнес* (від англ. *to be fit* – «бути у формі»), що є сучасною організаційною формою кондиційного тренування і розглядається як світова метафора абсолютного здоров'я та соціального успіху особистості [4].

Загальновідомим є той факт, що фітнес має фізкультурно-оздоровчу дефініцію, що характеризує різні види рухової активності реабілітаційно-профілактичного, кондиційного та спортивно-зорієнтованого характеру. Він є сучасним стимулом до здорового способу життя та мислення кожної людини, і може розглядатися у соціокультурному аспекті, оскільки охоплює різноманітні сторони життєдіяльності сучасної студентської молоді.

Останнім часом фітнес став культурологічною *еманацією* (від лат. *emanatio* – «розповсюдження») західного стилю життя та стратегією успішності серед української молоді [5]. Сучасний етап розвитку фітнес-індустрії пов'язано із диверсифікацією запропонованих послуг. Визначені тенденції з розвитку фітнесу отримують сьогодні характер соціального імперативу, відповідно до якого права особистості студента в організації фізкультурної діяльності є пріоритетними. Імперативним фактором формування феномену фітнес-культури є багатомірність нормативно-ціннісної системи пріоритетів молодіжного соціуму на основі змісту різноманітних технологій оздоровчого фітнесу, який є головним чинником здорового способу життя сучасної студентської молоді.

Актуальною залишається проблема збереження індивідуального здоров'я сучасної молоді, що перебуває у центрі уваги вищої школи, і є важливою умовою у формування загальної культури здоров'я української нації в цілому. За визначенням В. Скуміна, культура здоров'я є фундаментальною наукою про здоров'я людини, інтегральна галузь знання, що розробляє і вирішує теоретичні й практичні завдання гармонійного розвитку духовних, психічних і фізичних сил людини, її оптимальної біосоціальної адаптації і місця існування [2].

Культура здоров'я особистості сучасної молоді займає важливе місце в структурі загальної культури, а її сутність виражається в системі сформованих молоддю цінностей, знань, умінь і навичок з формування, збереження й зміцнення власного здоров'я. На думку Е. Вайнера, культура здоров'я є частиною загальнолюдської культури, яка передбачає знання людиною своїх генетичних, фізіологічних і психологічних можливостей, методів і засобів контролю, збереження і розвитку свого здоров'я, а також вміння передавати здоров'язбережувальні знання іншим [3].

Треба зазначити, що термін «культура» (від лат. *cultura* — «оброблення», «виховання», «розвиток», «освіта») відображає історично визначений рівень розвитку

суспільства, творчих сил та здібностей людини, виражений у темах і формах організації життя й діяльності людей, а також у створюваних ними матеріальних і духовних цінностях. Складна внутрішня понятійна структура категорії «культура» відбиває її «пограничний» характер [6]. Саме тому спостерігається підвищений науковий інтерес до вивчення явища культури, що виникає в різних галузях знань, особливого значення яке набуває в педагогіці та фізичному вихованні.

Поняття «культура» спочатку вживалося для позначення процесу обробки ґрунту. Цицероном було введено використання поняття в переносному значенні — «оброблення людської душі та розуму»[6]. Поняття «культура» в цьому значенні охоплює все, що створене та перетворене людиною чи суспільством. В такому випадку культура протистоїть природі, є «другою природою», створеною людиною в процесі фізичної та розумової праці.

У XVIII ст. термін «культура» вперше отримав широке поширення в розумінні освіченості й вихованості людини. Американський соціолог Д. Белл визначив культуру як систему естетичних поглядів, моральних оцінок та стилю життя, як спосіб підтримки власної неповторної індивідуальності [6]. В більш загальному сенсі поняття «культура» позначає сукупність матеріальних і духовних цінностей, які відображують активну творчу діяльність людей в ході історичного розвитку суспільства. Поняття «культури» З. Фрейд намагається розкрити через поняття «користь» [6].

Досліджуючи норми та цінності, які існують у суспільстві в контексті молодіжної субкультури, необхідно звернути увагу на поняття «субкультура». Звертаючись до тлумачного словника української мови, приставка «суб» розуміється як вторинність, другорядність порівняно з тим, що створюється основною культурою [7]. Складність поняття молодіжної субкультури підкреслюється тим, що її не слід розглядати як єдине й цілісне утворення, адже, з одного боку, вона формується на культурних та традиційних цінностях і постає передатною ланкою між поколіннями, а з іншого є інноваційним утворенням, в якому народжуються інші світоглядні орієнтири та цінності [8].

Фітнес-культуру можна віднести до новітньої фітнес-культури, сучасним прототипом якої є фізична культура, яка на сьогодні торкається різних аспектів життєдіяльності студентської молоді, а саме побуту, дозвілля, навколишніх матеріальних та духовних цінностей. В опануванні цінностей, здатних задовольнити потреби студентів в фітнес-культурі проявляється єдність фізичного, психічного та соціального розвитку студентів.

Особливого значення вона набуває серед студентської молоді. Відомо, що щодення академічні та самостійні заняття зумовлюють студентів вести малорухливий спосіб життя. З точки зору фізіології – це один із стрес-факторів, який негативно впливає на стан здоров'я сучасної молоді, який останнім часом значно погіршився [9]. Результатом негативного впливу фактору гіподинамії на фоні інтелектуальних перевантажень є протиріччя між досягненням студентів в опануванні своєї професії та втратами у стані здоров'я.

Основною метою фітнес-культури є створення умов, які забезпечують задоволення потреб студентів у руховій активності та формування на цій основі міцного здоров'я, фізичної дієздатності та високого адаптаційного потенціалу особистості [10].

До інших функцій фітнес-культури можна віднести:

- *освітні функції*, які пов'язані з вивченням фітнес-культури як освітнього предмету;
- *професійні функції*, які пов'язані з психофізичною підготовкою студентів до професійної діяльності;
- *спортивні функції*, які виявляються у досягненні високих результатів в реалізації психофізичних та морально-вольових якостей особистості;

- *рекреативні та реабілітаційні функції*, пов'язані з використанням засобів фітнес-культури для організації активного дозвілля, профілактики втоми та відновлення тимчасово втрачених функціональних можливостей організму.

Як сегменту фізичної культури, фітнес-культури властиве виконання її основних функцій, а саме:

- *ціннісно-зорієнтованих*, характеризуючи різноманіття цінностей фітнес-культури;
- *гедоністичної*, пов'язаної з отриманням задоволення від занять фізичними вправами;
- *інтегративної функції*, здатної до об'єднання великою кількістю студентів у групи;
- *інформаційної функції*, здатної опанувати знаннями про здоров'я людини, систему тренувань;
- *соціальної функції*, що сприяє підготовки особистість до виконання соціальних зобов'язань;
- *морально-виховних функцій*, які сприяють формуванню позитивного морально-етичного досвіду.

Виховна функція досвіду виявляється у цілісності фізичного розвитку, моральному, естетичному, інтелектуальному та трудовому вихованні. Заняття фітнесом висувають високі вимоги до проявлення психофізичних сил, які сприяють вихованню духовних якостей особистості студентів.

Соціально-економічна функція фітнес-культури виражається у тому, що інвестиції, спрямовані на її розвиток, окупаються в капіталізації здоров'я кожного студента, тривалості та якості його життя.

В соціальному житті, в системі освіти, виховання, в сфері оздоровчого відпочинку та організації праці, фітнес-культура виявляє своє виховне, освітнє, оздоровче та загальнокультурне значення.

Проблема покращення здоров'я, рівня адаптаційних та фізичних можливостей сучасної студентської молоді, здатність адекватно діяти у стресових та екстремальних ситуаціях є суттєвою перевагою фітнес-культури, при формуванні якої необхідно розглядати явище «фітнес-культури» в культурологічному аспекті як молодіжну субкультуру.

У системі вищої професійної освіти при реалізації стратегії гармонійного розвитку студентів пріоритет надається їх інтелектуальному розвитку за рахунок фізичного розвитку та здоров'я. Саме тому кількість студентів, що відносяться до спеціальної медичної групи по показникам захворюваності на сьогодні перевищує критичний 35% рівень. За 2016 рік більше ніж 50% студентів мають ослаблене здоров'я, а 80% страждають на гіподинамію [11].

Відомо, що без достатньої рухливої діяльності людина не може використати свій адаптаційний потенціал здоров'я, який закладено в ньому при народженні, і тому не може бути цілком здоровою. Відомо, що рухова активність як природній та потужний подразник, який здатен змінити стан організму людини, відіграє особливу роль у становленні важливих механізмів його життєдіяльності.

Однак, не зважаючи на прогресуючу роль рухової активності, більш ніж 85% студентської молоді не займаються фізичною культурою систематично. Серед основних причин є недостатність вільного часу, віддаленість спортивних закладів від місця навчання й проживання та незадоволеність змістом академічних занять фізичною культурою, що негативно позначається на рівні фізичної підготовленості та стані соматичного здоров'я. У зв'язку з цим є актуальним пошук ефективних шляхів оздоровлення студентської молоді, підвищення рівня їх біологічного потенціалу здоров'я, адаптаційних можливостей, фізичного розвитку та фізичної підготовленості, заохочення до здорового способу життя, їх практичної реалізації у навчальному процесі.

Одним з найбільш ефективних шляхів вирішення цієї проблеми є інтеграції різних видів, засобів та методів фітнесу у фізичну культуру студентської молоді. З кожним роком фітнес все більше входить до молодіжного *мейнстріму* (від англ. *mainstream* – основна течія) – термін, що позначає переважний напрямок у певній області (науковій, культурній, медійній тощо) для певного періоду часу [5].

Фітнес-культура у сучасному вищому навчальному закладі є одним з компонентів процесу формування загальної та професійної культури особистості сучасного студента. Як навчальна дисципліна, вона є одним із засобів формування всебічної розвиненої особистості, фактором зміцнення здоров'я, оптимізації фізичного та психічного стану студентів у процесі професійної підготовки.

Фітнес-культура сучасної студентської молоді зорієнтована на розвиток цілісної особистості, гармонізацію її духовних та фізичних зусиль, активізацію готовності реалізувати потенційні можливості в здоровому стилі життя та професійній діяльності. При цьому гуманізація педагогічного процесу висуває особистість студентів в якості головної цінності, в контексті якого гуманізація інтелектуальних, духовних та фізичних здібностей студентів розглядається в рамках виховного процесу як розвиток елементів культури. Гуманізація освітнього процесу підкреслює роль освіти особистості, її самоцінність.

Вагомим доказом значущості фітнес-культури для всебічного розвитку студента може бути осмислення її ціннісного потенціалу. Ціннісні орієнтації студентів слід розглядати як спосіб диференціації об'єктів фітнес-культури за їх значенням. Для втілення соціальної ролі фітнес-культури по відношенню до студентської молоді, заняття повинні відповідати її ціннісним орієнтаціям, мотивам та інтересам. Під цінностями фітнес-культури розуміють значущі явища, процеси та результати діяльності в цій сфері, орієнтація на які стимулює рухову активність студентської молоді.

Рівень фізичної підготовленості є одним з найважливіших параметрів ефективності фітнес-культури студентів. Потяг студентської молоді до досягнення привабливої та гармонійної будови тіла закладено в основу фітнес-програм. Як свідчать результати чисельних досліджень, для підтримки нормального стану здоров'я необхідно включення різноманітних фітнес-програм на додаток до повсякденної життєдіяльності. Особливою цінністю фітнес-культури є те, що вона поєднує в собі найбільш ефективні для оздоровлення студентів нові види оздоровчих фітнес-занять, що дозволяють широко впроваджувати їх в початковий процес ВНЗ.

Сучасна фітнес-культура представлена такими видами фітнесу, як аеробіка, степ-аеробіка, фітбол-аеробіка, фітнес-мікс, фітнес-інтенсив, зумба-фітнес, кросфіт, протокол Табата, TRX петлі тощо [12]. З кожним роком ці програми розвиваються, збагачуючи педагогічну теорію та практику. Взаємодія різних напрямків фітнесу з такими видами мистецтва, як музика та танок різних національних та культурних традицій, дозволяють формувати новий культурний тип - фітнес-культуру студентів.

Отже, фітнес-культура це затребуване серед студентського середовища соціально-культурне явище, яке формує соціальну реальність та особистість сучасних студентів. В умовах переходу системи вищої професійної освіти на більш високий європейський рівень освіти, фітнес-культура становить один із важливих компонентів навчальної діяльності та соціального життя студентів, маючи безпосередній вплив на соціокультурний розвиток особистості, на стиль життя сучасної студентської молоді.

Її рушійною силою є загальні потреби у вихованні тілесно та духовно здорової студентської молоді, у гармонійному розвитку особистості, у досягненні високого рівня здоров'я та адаптаційних можливостей організму студентів. Як відомо, задоволення соціально-біологічних потреб людини є базовою передумовою розвитку особистості.

Головне місце в них посідає потреби у творчості та самореалізації особистості, які втілюються саме завдяки фітнес-культурі.

Предметну основу фітнес-занять становить спеціально організована рухова активність, яка забезпечує опанування життєво важливих вмінь та навиків, розвиток фізичних здібностей, покращення здоров'я та працездатності студентів. Крім того, фітнес-культура сприяє розвитку фізичних якостей студентів, підвищенню резервів адаптації до фізичних та розумових навантажень, гармонізації інтелектуальних та духовних якостей. Тілесна гармонізація сприяє оздоровленню психіки, а здорова психіка знижує ризик захворювання студентів. Цей зв'язок дозволяє в рамках фітнес-культури говорити про цілісність формування культури тіла й психічної культури, підтримувати фізичне, ментальне та духовне здоров'я кожного студента.

Методично фітнес-культура спирається не тільки на досвід підготовки студентів до початкової та професійної діяльності, практику розвитку генетично закладених рухових здібностей, але й на досвід виховання моральних якостей. Рівень їх розвитку, а також сукупність здобутих знань, оздоровчих технологій, вмінь та навичок складають особистісні цінності фітнес-культури та визначають її як важливий компонент фізичної культури, який забезпечує раціональне використання людиною рухової діяльності з метою оптимізації стану та розвитку, фізичної підготовки до суспільного життя.

Результатом занять сучасним фітнесом є досягнення високого рівня екзистенціальних зусиль та фізичної підготовленості студентів, а також формування в них рухової компетентності, гармонізації морального, естетичного та інтелектуального розвитку сучасної особистості.

Висновки і перспективи подальших наукових досліджень. Таким чином фітнес-культура є сучасним соціально-культурним явищем та елементом молодіжної субкультури, що методично обґрунтована та практично реалізована засобами поєднання оздоровчого фітнесу та фізичної культури. Для досягнення позитивних результатів формування фітнес-культури сучасної молоді необхідна науково обґрунтована методична система формування фітнес-культури студентської молоді, під якою розуміють сукупність знань, засобів, методів, організаційних форм та умов, які взаємодіють між собою на основі певних педагогічних принципів та правил у поєднанні із сучасними видами оздоровчих фітнес-занять.

Перспективу подальшого наукового дослідження становить розробка та обґрунтування сучасної методичної системи формування фітнес-культури сучасної студентської молоді м. Харкова.

Список використаної літератури.

1. Григорьев В.И. Фитнес-культура студентов: теория и практика : учеб. пособие / В.И. Григорьев, Д.Н. Давиденко, С.В. Малинина. – СПб.: Изд-во СПб. ГУЭФ, 2010. – 228 с.
2. Скумин В.А. Культура здоровья – фундаментальная наука о человеке. – Новочеркасск: ТЕРОС, 1995. – 132с.
3. Вайнер, Э.Н. Валеология: учеб. для вузов / Э.Н. Вайнер. – М.: Флинта; Наука, 2001. – 416 с.
4. Максимова К.В., Мулик К.В. Актуальні питання збереження та зміцнення здоров'я студенток 17-21 років вищих навчальних закладів за рахунок фізкультурно-оздоровчих фітнес-занять. // Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини. Випуск 10 – 2017, – С. 301-311.
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
6. Історія світової культури. Навчальний посібник. Київ «Центр учбової літератури» 2010, – 399с.
7. Баева И. Психология молодежной субкультуры: риск и перспективы роста / И. Баева // Народное образование. – 2010. – № 2. – С. 248-254.
8. Бондар Т. В. Молодіжна субкультура: сучасні вияви // Український соціум. – 2003. – № 1(2). – С. 24-29.

9. Максимова К.В. Моніторинг стану соматичного здоров'я студенток I курсів вищих навчальних закладів м. Харкова//Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»/ International Scientific Journal «Internauka»/ № 7(29)/2017, Київ 2017. – С.30-34.
10. Физкультурно-оздоровительные технологии формирования фитнес-культуры студентов: учебное пособие / Под ред. Ю.А. Усачева. – Киев: Издательство «Логос», 2015. –200 с.
11. Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно-епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України 2015 рік./ за ред. Шафранського В.В.; МОЗ України, ДУ «УІСД МОЗ України». – Київ, 2016. - 452с.
12. Максимова К.В. Роль і місце сучасних фізкультурно-оздоровчих фітнес-занять у системі діяльності системи вищих навчальних закладів м. Харкова// Національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова. Науковий часопис. Серія 15.»Науково-педагогічні проблеми фізичної культури/фізична культура і спорт». Випуск 5/(87) 17 - Київ, 2007, с. 71-74.

References.

1. Hryhorev V.Y., Davydenko D.N., Malynyna S.V. (2010). *Fitness-culture of students: theory and practice*. SPb.: Yzd-vo SPb. HUЭF. 228 (in Ukr.)
2. Skumyn V.A. (1995). *The culture of health is the fundamental science of man*. Novocherkassk: TEROS. 132 (in Ukr.)
3. Vayner, Э.Н. *Valeology: Textbook for colleges*. (2001) M.: Flynta; Nauka. 416 (in Rus.)
4. Maksymova K.V., Mulyk K.V. *Topical issues of maintaining and strengthening the health of students 17-21 years of higher education at the expense of physical fitness and fitness fitness classes*. (2017). Bulletin of the Kamyanets-Podilsky National University I. Ogienko. Physical education, sport and health of a person . Issue 9. 301-311(in Ukr.)
5. Buzel V.T. *Great explanatory dictionary of modern Ukrainian language* (2005). K.; Irpin': VTF «Perun». 1728. (in Rus.)
6. Levchuk L.T. *History of world culture*. (2010) Kyiv. Centre of scientific literature. 400 (in Ukr.)
7. Baeva Y. *Psychology of the youth subculture: the risk and prospects of growth*. (2010). Peoples' education. №2. 248-254 (in Rus.)
8. Bondar T. V. *Youth subculture: modern finds. Ukrainian society*. (2003). № 1(2). 24-29 (in Ukr.)
9. Maksymova K.V. *Monitoring of the state of physical health of students of the 1st course of higher educational institutions of Kharkiv*. (2017). International Scientific Journal «Internauka». № 7(29). Kyiv 2017. 30-34(in Ukr.)
10. Usachev Y.A. *Physical-health-improving technologies of formation of fitness-culture of students*.(2015). Kyiv. Logos. 200. (in Rus.)
11. Shafranskiy V.V. *The annual report on the state of health of the population, sanitary and epidemiological situation and results of the Ukrainian health care system 2015*. (2016). MOZ Ukrayiny, DU. UISD MOZ Ukrayiny. Kyiv. 452. (in Ukr.)
12. Maksymova K.V. *The role and place of modern fitness-health fitness classes in the system of activity of the system of higher educational institutions of Kharkiv*. National pedagogical Dragomanov university. Scientific Journal. Series15. Scientific-pedagogical problems of physical culture and sports. Issue 5 (87) 17. Kyiv, 2007. 71-74 (in Ukr.)

MAKSYMOVA Kateryna,

Senior lecturer of Ukrainian and foreign languages department, Kharkiv state academy of physical culture

FITNESS CULTURE PHENOMENON AS A YOUTH SUBCULTURE OF MODERN STUDENTS' YOUTH.

Abstract. Introduction. *At the present stage of the development of our country the problem of education of students' youth is at the center of attention of pedagogy and physical education. Of particular importance is the spread of the phenomenon of youth subculture to all spheres of activity, mainly, physical culture which prompts modern educators to search and modernize an old system of education with the aim of updating existing technologies of education in the system of higher education in Ukraine.*

Purpose. *The purpose of our article is to examine the phenomenon of fitness culture as the component of youth subculture and its impact on the formation of consciousness of modern student youth.*

Methods. *According to the purpose of our research the theoretical and empirical methods of the research of our scientific date were used.*

Results. *The data contains theoretical and empirical methods of studying the fitness culture phenomenon as a multidimensional socio-cultural phenomenon, which is an important tool for the development of physical state and mental stability of an individual in the system of higher education as well as education and socialization. Taking into consideration the socio-cultural nature of this process the article seeks to analyze the most relevant functions and factors of formation of fitness culture phenomenon.*

Originality. *The data presented in the article gives useful information on fitness culture phenomenon as an integral component of the youth subculture of modern students that was not the separate subject of studying.*

Conclusions. *Thus, fitness culture is modern socio-cultural phenomenon and the element of youth subculture that is methodically substantiated and practically implemented by means of a combination of health fitness and physical culture. To achieve the positive results of the formation of the fitness culture of modern youth the scientifically grounded methodical system for the formation of the fitness culture of student youth is needed, which implies a set of knowledge, tools, methods, organizational forms and conditions that interact with each other on the basis of certain pedagogical principles and rules in combination with modern types of wellness fitness classes.*

Keywords: *fitness, fitness culture, health culture, mainstream, emanation, youth subculture, students' youth, healthy lifestyle.*

Одержано редакцією 27.11.2017 р.
Прийнято до публікації 04.12.2017 р.

УДК 630.7.365

КРАСНОЖОН Валентина Олександрівна,
аспірант Кіровоградської льотної академії
Національного авіаційного університету
e-mail: valen3140@ukr.net

«E-LEARNING» ЯК СУЧАСНА АМЕРИКАНСЬКА ТЕХНОЛОГІЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ АВІАЦІЙНИХ ДИСПЕТЧЕРІВ

У статті розглянуто особливості сучасної підготовки майбутніх диспетчерів обслуговування повітряного руху у США. Висвітлено і схарактеризовано основні види електронного навчання («E-Learning»), які застосовуються при підготовці авіаційних диспетчерів.

Ключові слова: *електронне навчання, мобільне навчання, он-лайн навчання, система управління процесами навчання.*

Постановка проблеми. Проблема актуалізації процесу підготовки авіаційних диспетчерів в Україні представляє собою інтегративну частину системи вдосконалення вищої освіти у цілому. Процеси глобалізації й євроінтеграції диктують необхідність забезпечення високої якості вищої освіти на рівні міжнародних стандартів. Саме тому запозичення технологій підготовки авіаційних диспетчерів у США має принципове значення для формування вітчизняної освіти як на початковому авіаційному етапі так і на загальноосвітньому рівні.

Пошук шляхів вдосконалення вітчизняної підготовки майбутніх авіаційних диспетчерів детермінує необхідність визначення пріоритетних технологій американської підготовки авіаційних фахівців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою пошуку ефективних методів підготовки авіаційних фахівців займалися численні українські й іноземні вчені, зокрема Т.Плачинда, О.Москаленко, О.Підлубна, В.Галоті, М.Клем, Т.Брейді,